

Nogometaš

QATAR 2022

ZAKON O SPORTU
ŠANSA NIJE ISKORIŠTENA

SVE O ŽHNL

Povodom sve većeg broja upita klubova i igrača na manjak vidljivosti utakmica SuperSport Prve i Druge NL, pitamo se do kad će se čekati da se postojeće stanje popravi. Trenutno osim jedne utakmice u izravnom prijenosu po kolu na MaxSport kanalu, drugih kompletnih utakmica istog kola nažalost nema. U emisiji „Totalni nogomet“ postoje šturi sažeci i pregled kola, dok za Drugu NL nije u potpunosti obuhvaćeno.

Kao što smo već ranije naglašavali, vrijednost i vidljivost igrača drastično pada manjkom vidljivosti utakmica i video sadržaja, što je porazno i zabrinjavajuće. Kad uzmemo u obzir da smo prošle sezone na Youtube-u mogli gledati sažetke utakmica Prve NL, smatramo da se dobra praksa trebala nastaviti i unaprijediti, jer ovo što danas imamo je jedan veliki korak unatrag.

Navest ćemo jedan pozitivan primjer iz Slovačke, gdje se sve njihove utakmice druge lige mogu pogledati na portalu nike.sk. Svi klubovi koji su obuhvaćeni TV pravima (SuperSport HNL, Prva NL, Druga NL, Hrvatski kup, 1.HMNL i 1.HNLŽ) zaslužuju puno veću i bolju medijsku vidljivost.

Postavlja se pitanje je li odvjetnički tim HNS-a mogao ispregovarati bolje uvjete i je li ovo korak unatrag? Drugo pitanje je zašto nositelj TV prava ne vodi brigu o proizvodu koji ima ogroman potencijal i vrijednost? Držimo da će ovakvim pristupom vrijednost TV prava biti sve manja.

Naravno da je novac koji klubovi dobivaju od TV prava značajna financijska pomoć, ali ako vrijednost igrača i lige pada, te ako se proizvod svih liga koje obuhvaćaju TV prava ne unapređuje, onda taj novac koji se dobije nema svoju svrhu.

HOĆE LI UGOVOROM O TV PRAVIMA HRVATSKI KLUBOVI I IGRAČI DOBITI NA VRIJEDNOSTI?

Impressum

Godina 7 / Broj 31
Listopad 2022.

Nogometas̃

Glasiilo Hrvatske udruge
"Nogometni sindikat"

Izvršni urednik: Mario Jurić
Vanjski suradnik: Robert Šola
Lektor: Ivica Kihalić
Grafika i dizajn: Drei Design

NOGOMETAS̃ IZLAZI
SVAKA TRI MJESECA

- 4 SVJETSKO PRVENSTVU KATARU - VATRENI MOGU JAKO DALEKO
- 6 QATAR 2022
- 10 DOMAGOJ PENAVA - OD IGRAČA DO KONDICIJSKOG TRENERA I FIZIOTERAPEUTA
- 12 SVE O ŽHNL
- 19 RECI NE RASIZMU - HUNS I ZADAR ZAJEDNO U AKCIJI
- 20 ZAKON O SPORTU - ŠANSI NIJE ISKORIŠTENA
- 22 LIJEPA PRIČA IZ FUTSALA - NOVO VRIJEME
- 24 ŠTO RADE TRENERI KAD NE RADE - IVICA LANDEKA
- 26 OPROŠTAJ KRUNE LOVREKA

USUSRET MUNDIJALU U KATARU

Hrvatska nikada s toliko optimizma nije čekala najveću nogometnu smotru na svijetu

LIGA NACIJA SVE JE OKRENULA

Dalić i njegovi igrači napravili su ono što nitko nije uspio punih 30 godina

Hrvatska nikada u svojoj povijesti nije na svjetsko prvenstvo odlazila naoružana s tolikim optimizmom. Naravno da je za takav stav najviše zaslužan način na koji smo odigrali Ligu nacija. Reprezentacija koja je u stanju baciti na koljena - ali i nadigrati - svjetske prvake Francuze, a onda i sjajnu reprezentaciju Danske neupitno ima pravo biti prepuna samopouzdanja i postaviti se kao selekcija koja može pobijediti svakoga.

Je li takav stav ipak dobar za Vatrene? Povijest nas je znala učiti da smo se suočavali s dosta problema baš u trenucima u kojima bi mislili da smo dobri, da smo bolji od ostalih.

"Hrvatska ima sjajnu reprezentaciju, ali ima i jedan veliki problem. Kada mislite da ste favoriti, ona se jako opasni za sebe. Čim malo "poletite", kao da prestajete "gristi" i davati sve od sebe, a to onda više nije prava Hrvatska. No, kada ste ponizni kada ste u ovom sportskom, za mene uvijek pozitivnom strahu od toga da bi mogli izgubiti utakmicu, onda ste među najboljim reprezentacijama svijeta i možete pobijediti bilo koga s druge strane."

To su riječi koje je još 2008. izgovorio

Zbigniew Boniek, nekadašnji fantastični poljski napadač i legenda Juventusa. Boniek je uvijek volio hrvatski nogomet i hrvatske igrače i kaže da nas je godinama pomno motrio. I ne možemo reći da nas nije dobro skenirao. Stoga njegove riječi uvijek trebamo imati negdje u sebi jer su jako poučne, a i bolne su kad ih iznova proživljavamo. Vratimo se na 1. kolo najnovijeg izdanja Lige nacija. Otvorili smo natjecanje protiv Austrije u Osijeku. I nakon pristojnih pola sata samo se raspali i Austrija nas je uvjerljivo pobijedila (3:0), a mi smo još bili sretni što nije završilo 5:0. Baš ta utakmica zorno je prezentirala to o čemu je još 2008. pričao Boniek.

Nikada nismo bili spremni javno reći da evidentno imamo motivacijski problem u utakmicama koje ne doživljavamo kao jako važne. Imali smo taj problem već 30 godina. Nisu li i brončani Vatrene prije puta na SP u Francusku '98. uspjeli u izgubiti u Samoboru. Od tadašnjeg trećeligaša!? Pa zašto bismo onda bili u drami jer smo izgubili od Austrije? Jer nam ta Liga nacija i nije toliko važna. I što je još važnije, pa mi ćemo te Austrijance dobiti i ako odigramo

rutinsku utakmicu.

Lekcija koju su nam tada očitali Austrijanci vjerojatno će u povijesnim knjigama ostati zapisana kao jedan od najboljih koja se uopće dogodila hrvatskom nogometu. Igračima je nakon te utakmice u Osijeku doslovno bilo - neugodno. Ne samo zbog kritika medija i stručnjaka, ili zbog razočaranih navijača, bilo im je neugodno zbog njih samih.

Sljedećih dana - čekajući utakmicu protiv Francuza na Poljudu - očito su u svlačionici, zajedno sa Zlatkom Dalićem, prelomili nešto se Vatrene nisu uspjeli slomiti punih 30 godina. Odlučili su da će svaku utakmicu Lige nacija o kraja odigrati kao da je u pitanju utakmica koju igramo u Kataru. Ne se 99 posto, jer to nije dovoljno, nego sa - 100 posto!

Francuzi su nam u Splitu još uzeli bod, a nakon toga smo nanizali četiri fantastične pobjede. Dva puta Dance, jednom Francuze i to na njihovom terenu, a onda i te Austrijance u Beču. Izgledali smo impresivno dobro, zrelo, izgledali smo kao reprezentacija koja može pobijediti baš

Foto: Drago Sopta/HNS-CFF

svakoga s druge strane. Bile su to daleko najbolje utakmice koje su Vatrene odigrali u svojoj povijesti, a da se nizu zbile na svjetskim ili europskim prvenstvima.

Zato Katar čekamo s velikim, najvećim mogućim optimizmom. Ali i bez straha da će nas se ponoviti ono o čemu je pričao Boniek. Ovi Vatrene više ne razmišljaju tako. Svakome se može dogoditi slabija utakmica, ili poraz, ali njima se više neće dogoditi da ne daju sve od sebe. Izbornik Dalić, kapetan Modrić i svi ostali izbacili su iz sebe ideju da imaš pravo na "mekan" pristup u utakmici.

Ima još nešto što smo dobili u Ligi nacija. Navikli smo se na pobjede, navikli smo se na veliki pritisak i utakmice velikog intenziteta. Kada dođemo o Katar potrošnja naših igrača neće biti tako velika, jer oni će samo nastaviti igrati onako kako su igrali u posljednjih pet utakmica. Takav pristup donijet će i daleko manja psihološka praznjenja, što je jako važna stavka na velikim natjecanjima.

Takav pristup godinama je rezerviran za najveće reprezentacije, kojima je normalno doći na Mundijal i otići do kraja. Kao što

to rade Njemačka, Brazil, Francuska, Italija (koje doduše neće biti u Kataru)... To su natjecateljske reprezentacije koje znaju kako sačuvati emocije nakon pobjede, jer u velika nacija koja se ne troši na "sitnice".

Hrvatska nije velika svjetska nacija, ali Hrvatska ima veliku generaciju koja se pobjedama i rezultatima nametnula i koja se ponaša kao velika nacija. Na Euru prošle godine nismo bili takvi, nismo bili "velika nacija", jer neke stvari nismo uspjeli do kraja raščistiti. U međuvremenu jesmo, u međuvremenu nam se dogodila Liga nacija u kojoj smo otklonili sve "tumore" iz svlačionice. Što je za Hrvatsku uvijek bio ključ uspjeha.

Stoga Svjetsko prvenstvo čekamo prepuni optimizma, ali i mirni. Znamo da će Vatrene dati baš sve što imaju u sebi, a gdje će nas to odvesti pokazat će turnir. Prognoze nema smisla davati, jer pregršt toga je na velikim natjecanjima potpuno nepredvidljivo. Za nas je najvažnije da smo sada mi "predvidljivi" i toliko prepoznati da svi znaju što ih čeka kada su Vatrene s druge strane. I nikome neće biti svejedno kad nas vidi na terenu...

LUKA MODRIĆ

ZAŠTO SE NADAMO DA ĆE LUKA IGRATI ZA VATRENE I NAKON KATARU?

Luka Modrić je fenomen o kojem je teško napisati nešto novo. Postoje napadači koji s 37 godina mogu biti vrhunski na svjetskoj razini, postoje i golmani, rekli bismo i stoperi. Međutim, veznjak koji s 37 godina može raditi prevagu na najvećim utakmicama, to je do jučer bilo nezamislivo. Danas više nije tako, jer je Modrić svima dokazao da je to moguće.

Luka će u Kataru igrati na svom četvrtom svjetsko prvenstvu. Šteta zbog one 2010., kada se nismo kvalificirali, ali davno j to bilo. Luka i svi mi smo sve bolne poraze zaboravili u Rusiji 2018., kada smo došli do finala i osvojili srebro.

Foto: Drago Sopta/HNS-CFF

Već nakon Rusije mnogi su vjerovali da će se Modrić oprostiti od reprezentacije. Imao je tada "već" 33 godine. Za veznjaka puno. No, Luka je ostao. "Igrat ću za Hrvatsku dok god me treba!"

Možda ćemo biti nepravedni prema Luki, ali trebat ćemo ga i nakon Katara. Jer je i dalje nevjerojatno dobar igrač, ali i nevjerojatan karakter. Pa Luku treba i Real Madrid koji može za 100 ili 150 milijun eura dovesti bilo kojeg veznjaka u svijetu. Hrvatska to ne može.

Zato će nam Luka trebati i za sljedeće kvalifikacije i za Euro 2024. Imat će 39 godina, ali tko se to usudi reći da i dalje neće biti među 10 najboljih veznih svijeta? Mi se stoga nadamo da će igrati dok god može pomoći, pa ćemo vidjeti koliko će to još trajati.

Naravno, odluči li se Luka ipak oprostiti svi ćemo zajedno ustati i ispratiti ga pljeskom kakav nitko nikad u hrvatskom sportu nije doživio. I nadati se da ćemo uskoro dočekati još jednog takvog igrača. Takvog maestra...

MAROKO

Što će im donijeti smjena izbornika koji ih je odveo na Mundijal?

JE LI VAHA BIO U PRAVU?

Ziyech je dokazao da je važniji od svih, tko ga sada može iskontrolirati?

Maroko je suparnik protiv kojeg će Hrvatska otvoriti Svjetsko prvenstvo u Kataru. Walid Regragui (47) im je izbornik, trener koji u arapskom svijetu uživa veliki ugled, iako izvan Afrike i Bliskog istoka nikada nije ni dobio priliku raditi. Možda ćemo biti u krivom kada to kažemo, ali draže nam je da je na klupi on, nego Vahid Halilhodžić, koji je Maroko odveo u Katar i koji Vatrene poznaje u dušu.

Međutim, čelnik Marokanskog nogometnog saveza Fouzi Lekjaa nakon što je dobio peti po redu odlučio je odmah skloniti trenera iz Bosne i Hercegovine, jer on nije želio u reprezentaciju vratiti Hakima Ziyecha, igrača Chelsea i najveću zvijezdu Maroka. Nije to želio napraviti zbog nediscipline spomenute zvijezde, koja je mislila da u reprezentaciji treba imati drugačiji status od svih. Što iskusi Halilhodžić nikada nije dopuštao. Takav je stav imao prema još nekim zvijezdama Maroka koje igraju u Europi.

– Imao sam podatke o svakom hrvatskom igraču. Imao sam i videa, svih njihovih igara, vidio kvalitete i mane. Tako, naravno, imao sam i sve bitne činjenice kad se radi o hrvatskim napadačima. U tim analizama sam tražio kako najbolje igrati protiv Hrvatske. Nisam naravno sve odradio do u detalje, jer je bilo vremena do Svjetskog prvenstva. Tko je po meni bio najveća opasnost? Ne mogu to sada ovako decidirano tvrditi. Međutim, svi ti napadači koji se u hrvatskoj reprezentaciji tretiraju kao špice imaju svojih kvaliteta. Ali nitko od njih nema tu kvalitetu da bude glavni ili jedan od glavnih igrača Hrvatske! Možda je to i najveći problem Hrvatske. No, svi ti momci su ipak dovoljno kvalitetni da zapapre svakom protivniku, svakoj reprezentaciji. Možda neće biti glavni,

ali svakako mogu dati veliki doprinos. Hrvatska na drugim pozicijama ima glavne igrače, koji im u tome mogu itekako pomoći. Pomoći čak u toj mjeri da i postanu jedni od glavnih igrača u Kataru.”

Tako je Vaha vidio Hrvatsku i nema sumnje da je bio u pravu. Objasnio je Halilhodžić i tajnu svog uspjeha u Maroku.

“U Maroku je gotovo 40 milijuna ljudi koji fanatično prate nogomet i žive za svoju reprezentaciju. To se mora respektirati, jer objave o reprezentaciji na internetu imaju po 100 milijuna pregleda, a u današnje vrijeme portala i društvenih mreža, kad je sve dostupno i dopušteno, kad svatko može plasirati bilo što, treba znati razlikovati fake news, ciljane dezinformacije, naručene provokacije. Mi treneri i nogometaši koji smo eksponirani kao javne osobe moramo biti svjesni svojih istupa i odgovorno paziti kako i o čemu javno govorimo. Zato ne volim ulaziti ni u kakve polemike, znam svoj posao i svoje rezultate. Igrače stoga biram pažljivo, jer samo homogena ekipa, u kojoj je svaki igrač spreman napraviti sve što treba za reprezentaciju, ne pitajući za svoju poziciju i ulogu, može napraviti nešto značajno na velikom turniru. I to je način na koji ću ja pripremati Maroko za Katar. Tako ga vodim od prvog dana i to je formula mog uspjeha.”

S druge strane, reprezentativac Sofyan Amrabat iz Fiorentine, javno se okomio na Halilhodžića.

“Ne može izvući najbolje od ekipe jer je tvrdoglavi egoist. Kako može pozvati samo jednog od četiri igrača koji igraju u Ligi prvaka? Ne znam što pokušava napraviti, ali čovjek radi suprotno od onog što navijači žele. Da sam predsjednik

nogometnog saveza, tražio bih od Halilhodžića da stavi ego po strani ili neka odmah ode. S njim je nemoguće raditi.”

Walid Regragui će zvati sve zvijezde, jer inače ni bi ni postao izbornik. To od njega traže čelnici Saveza, to od njega traže i svi navijači. S jedne strane to je razumljivo, jer riječ je o sjajnim igračima, ali ako ih Vaha nije želio u svlačionici, onda je sigurno imao razloga za takav stav.

Hakim Ziyech sada zna da je veći i jači od svakog izbornika, pa i onog koji je odveo Maroko na SP. Je li realno očekivati da će Regragui imati autoritet nad njim? Vjerojatno jako teško. Sada je samo pitanje hoće li Ziyech sam od sebe shvatiti da je Katar najveća pozornica u svijetu i da njegova momčad može uspjeti samo ako joj se on do kraja podredi? Vidjet ćemo u studenom...

KANADA

Reprezentacija koja je velika nepoznanica za sve

KANAĐANI IMAJU PRAVO SANJATI

Samouvjereni i neustrašivi, ali nemaju klasu i iskustvo

Nakon iznenađujućeg i brzog uspona Kanade sa 120. mjesta na FIFA -inoj svjetskoj ljestvici 2017., do vrha kvalifikacija za Svjetsko prvenstvo četiri godine kasnije, vrijedilo je zapitati se mogu li se prije Svjetskog prvenstva u Kataru nečemu nadati? Glavni trener John Herdman stvorio je samopouzdanje dosljednim i neustrašivim igrama svoje momčadi. No, bit će potrebno finalno podešavanje - osobito u napadu - kako bi njegova momčad bila spremna za Svjetsko prvenstvo. To je najbolje pokazala utakmica protiv Urugvaja.

Kanada je igrala u sustavu 3-4-3, s dva klasična beka (Adekugbe i Laryea), doduše jako brza, ali ipak s dva beka na bokovima. Stoga je imala problem manjka jednog igrača u veznom redu, te je usprkos dosta velikom posjedu lopte bila relativno neopasna u napadu. Jako teško je igrala na postavljenu obranu Urugvaja, koji je odlična i iznimno čvrsta i organizirana momčad, te zna kako kazniti loše trenutke suparnika. Urugvaj je s dva brza gola u prvom poluvremenu riješio utakmicu.

Fizički su pak moćna i brza momčad, vjerojatno dosta opasna ako im se ostavi više otvorenog prostora, kojeg protiv Urugvaja nisu imali. Imaju brze bekove i krila, ali nedostaje im malo više igračke klase, te igrača koji su u stanju kroz pravo dodavanje ubrzati igru. Stephen Eustaquio je taj koji u rukama drži sve ključeve izgradnje napada. On je veznjak Porta, ima jako dobru kvalitetu, ali stalno želi biti u posjedu lopte, te traži rješenja na svaki način, često i kroz duge lopte. Kvaliteta njegove igre je u drugom poluvremenu bitno pala, jer ga je sustigao umor. Nedostaje mu suigrač s kojim bi više surađivao u veznom redu.

Alphonso Davies je najveća zvijezda momčadi. U Bayernu igra beka, u Kanadi je krilni igrač, s velikim ovlastima i slobodom kretanja. Davies je klasan igrač, lakog trka i odličnog driblinga, ali pretjeruje s individualnim rješenjima, iako je i takav dao dosta onih okomitih lopti koje mogu stvoriti razliku. U Bayernu mora igrati s daleko više discipline, u Kanadi radi skoro pa što hoće. Čudno je da su Kanađani bili protiv Urugvaja tako neopasni u napadu jer nije samo Davies dobar, tu su i Jonathan David, koji sjajno igra za Lille, te Cyle Larin, napadač Club Bruggea. Urugvajci su pak obojicu sjajno čuvali tako da su bili malo viđeni. Larin je prije dvije godine bio prvi strijelac Beşiktaša i turske lige, ima 27 godina, visok je, snažan i brz, ali imam dojam da i on treba prostora. David je bio nešto aktivniji, ali nije napravio ništa konkretno.

Doduše, to je bila prijateljska utakmica, teško može biti pravo mjerilo kvalitete Kanade, ali realno je Kanada bitno iza Hrvatske kad je kvaliteta u pitanju. O iskustvu nećemo ni pričati.

Postoje u reprezentaciji Kanade velike brige oko kondicije pojedinih igrača. Dugogodišnji kapetan i donedavno ključni središnji veznjak Atiba Hutchinson, još nije igrao ove sezone za Besiktas nakon što je pretrpio tešku ozljedu mišića. Što izaziva veliku zabrinutost u kanadskom taboru. “Molimo se i činimo sve što možemo kako bismo mu pomogli”, rekao je izbornik John Herdman (47), inače Englez.

Hutchinson bi se trebao vratiti krajem listopada, što neće ostaviti puno vremena 39-godišnjaku da ponovno pronađe formu. Jednako zabrinjavajuća je ozljeda s kojom se nosi vezni igrač Jonathan Osorio (30). Osorio je posljednji put utakmicu

za Toronto 20. kolovoza. Probao je igrati sredinom rujna, ali nije išlo. Osorio možda nije zajamčeni starter, ali u utakmicama kada će Kanada htjeti imati posjed lopte, njegove sposobnosti povezivanja igre, ali i zabijanja bit će vitalne. Njegovo iskustvo je veliko i suigrač ga vole.

Kanada je pak u sretnoj poziciji jer može otići u Katar kao mlada, simpatična momčad koja jaše na valu optimizma izgrađenog kroz kvalifikacije, ali još je malo tko doživljava. Kanada nema iskustva, a ima i previše igrača koji nemaju iskustvo igranja s Europljanima. Remi protiv momčadi poput Belgije u prvoj utakmici na turniru za njih bi bio fantastičan doseg. Tada bi mogli vjerovati da mogu iznenaditi bilo koga. Svatko ima pravo sanjati...

BELGIJA

Najveći favorit naše skupine

FANTASTIČNA
REPREZENTACIJA

Imaju Courtoisa i De Bruynea, imaju i Lukakua, ali stalno čekaju Hazarda. Što je pogrešno...

Imaju Courtoisa i De Bruynea, imaju i Lukakua, ali stalno čekaju Hazarda. Što je pogrešno...

Belgija je sjajna momčad. Ima možda i najboljeg golmana na svijetu (Courtois), ima čudesnog veznjaka De Bruynea, te uraganskog napadača Lukakua. I oko njih vojsku sjajnih igrača. S tim da "pravi" Eden Hazard ide uz bok De Bruynea kada je pravi. Međutim, on to već dugo nije.

Belgija je nominalno prvi favorit naše skupine, ali daleko od toga da je nepobjediva. U Ligi nacija dva puta je poražena od Nizozemske, koja je odlična reprezentacija, ali potpisali bismo da je Hrvatska bolja od "Tulipana".

Belgiji kao da cijelo vrijeme ove sjajne generacije nešto nedostaje. Prije svega taj Eden Hazard koji se dolaskom u Real Madrid na neki način ugasio kad pričamo o izvanrednom igraču. Potom je i taj čudesni De Bruyne na velikim natjecanjima imao dosta problema s ozljedama. Sada je zdrav, trebao bi u Katar doći spreman, a on je nevjerovatan igrač. Veznjak koji sve radi - trči, dribla, zabija, asistira... I asistira iz svih pozicija, na sve moguće načine. Ne postoji bolji asistent na svijetu. Možda je to Messi, ali De Bruyne je ipak klasični, radni veznjak, a Messi samo "desetka" koja se nimalo ne troši u obrani.

Belgija u punoj formi sigurno može pobijediti svakoga na svijetu, to nije nimalo sporno. Međutim, činjenica je da ta Belgija još uvijek nema finale s ovom sjajnom generacijom. Je li to zato što previše guraju tog Hazarda nadajući se da će u nacionalnom dresu ponovno izgledati nezadrživo kao u najboljim danima? Nije to baš realno, jer nogomet moraš dugo igrati u kontinuitetu da bi u takvo važnim utakmicama, na tako jakim turnirima,

bio najbolji. Hazardovi su najbolji dani prošlost i to je nešto što si Belgija mora priznati, koliko god to bilo bolno i koliko god igrač takve klase bio nenadoknadiv. Na Svjetskom prvenstvu u Rusiji 2018. godine nadali su se odlasku na svjetski tron i nije im nedostajalo mnogo. Belgija je prije četiri godine zapela u polufinalu protiv Francuske, presudio im je Samuel Umtiti golom u 51. minuti za konačnih 1:0. Nisu Crveni vragovi potonuli, dignuli su glave i posao u utakmici za 3. mjesto odradili na pravi način. Englesku su svladali sa sigurnih 2:0 i kući odnijeli broncu. U Kataru im je cilj opet isti, žele otići do kraja...

Od rujna 2018. do ožujka 2022. godine Belgija je držala prvo mjesto na ljestvici FIFA-e i tek je na posljednjem rankingu prema kojem su se radili nositelji za SP pala na drugo mjesto jer ju je pretekao Brazil. Taj ranking znači samo to da je Belgija u posljednje tri i pol godine nizala vrhunske rezultate. Samo to. U posljednje 23 utakmice Belgija je upisala tek tri poraza, dvaput su je svladali Talijani, a jednom Francuzi. Kvalifikacijsku skupinu za SP prošle su godine odradili gotovo neokrznuti, šest pobjeda i dva remija u sudarima s Walesom, Češkom, Estonijom i Bjelorusijom.

Te su kvalifikacije u lipnju i srpnju 2021. prekinuli nastupom na Europskom prvenstvu, gdje im je cilj također bio samo jedan. No od željenog naslova ostali su dosta daleko. Skupinu su prošli s tri pobjede protiv Rusije, Danske i Finske, potom su u osmini finala svladali Portugal, ali ih je u četvrtfinalu šokirala Italija. Možda je šok preteška riječ kad ispadneš od budućih europskih prvaka...

Za danas 48-godišnjeg trenera Roberta

Martineza taj relativni neuspjeh nije bio koban, iako je bilo priče da bi mogao dobiti otkaz. No posao s kojim je počeo 2016. godine i dalje obavlja. Dobio je još jednu šansu sa zlatnom generacijom belgijskog nogometa napraviti uspjeh za povijest. Ionako ga on već sada potpisuje, na prethodnih 13 SP-ova na kojima je Belgija sudjelovala, upravo je bronca iz Rusije njen najveći uspjeh.

Na vratima je - rekli smo - jedan od najboljih svjetskih vratara Thibaut Courtois, obrana je iskusna, no sigurno je najveći belgijski minus, ali zato ofenziva sve pokriva. Kevin de Bruyne je igrač oko kojeg se uglavnom sve vrti, često osporavani Romelu Lukaku je u 101 nastupu zabio 68 golova za Belgiju, a još ako se Eden Hazard vrati u nekadašnju formu, što je iz današnjeg rakursa ipak teško očekivati, u Kataru bi moglo biti svega.

Ne čine se dobri kao u Rusiji, ali svatko tko ih podcijeni, napraviti će ogromnu pogrešku. Hrvatska ih sigurno neće podcijeniti.

STUDIRANJE UZ HUNS

Fabijan Tomić ispričao nam je svoje iskustvo na UCN-u

PRILIKA KOJA
SE PRUŽA
JEDNOM U
ŽIVOTU

“Ovakav način online studiranja idealan je za svakog sportaša”

Prije svega bih se htio zahvaliti cijeloj ekipi iz HUNS-a na mogućnosti koju su mi ukazali studiranjem na UCN-u. Ovo mi je iskustvo pomoglo kako na akademskom planu tako i u transformaciji iz sportaša u svakodnevnog čovjeka koji i dalje voli sport, ali širi svoje vidike i stvara nove ciljeve.

Kada sam se i prijavljivao na program, dok sam pisao motivacijsko pismo, naveo sam kako mislim da je to prilika koja se pruža jednom u životu. Na kraju se i pokazalo da je to bila jedna od takvih prilika. Sami online studij mi je maksimalno odgovarao te smatram kako je bio savršeno prilagođen s obzirom na obveze koje sam imao kao profesionalni nogometnaš u tom trenutku.

Principi učenja, predavanja profesora i grupni radovi su me kvalitetno pripremili za današnje poslovne prepreke u industriji sporta. Principi učenja od početka studija u svim modulima su bili usmjereni više učenju kroz pristup praktičnom rješavanju problema, te učenja kroz iskustva i primjere što mi osobno i danas pomaže u svakodnevnom radu i prilagođavanju situacijama u poslu.

Samo povezivanje kroz grupne radove s ostalim studentima putem studija na

UCN-u je bila super inicijativa fakulteta koja nas je učila radu u grupama te preuzimanju odgovornosti za vlastiti dio posla za dobrobit cijelog tima. Mišljenja sam kako je ovakav način online studiranja idealan za svakog sportaša željnog širenja svojih vidika te stvaranja daljnjih mogućnosti nakon relativno kratke karijere profesionalca u sportu.

Po završetku studija radio sam u jednoj međunarodnoj tvrtki također u industriji sporta i rekreacije kao specijalist za odnose s partnerima. Iako je sama tvrtka u svom kontekstu postojanja bila naslonjena na sport i zdrav način života te se bazira na B2B modelu poslovanja, znao sam da se prije ili kasnije vidim samo u svijetu profesionalnog sporta, gdje je na kraju i uslijedila prilika koju sam objeručke prihvatio.

Trenutno sam zaposlen u nogometnom klubu HNK Hajduk š.d.d. Split u odjelu Sportske Administracije. Sami opis posla mi je jako raznovrstan te za prvi ozbiljniji posao u sportu ovo vidim kao iznimnu priliku za učenje i dokazivanje. Tu primarno mislim na svakodnevnu suradnju s iskusnim ljudstvom unutar kluba u raznim odjelima vezanim za

sportska pitanja (sportski direktor, glavni tajnik, skautski odjel). U ovom trenutku sam maksimalno fokusiran na davanje svog stečenog znanja na studiju svom sadašnjem klubu te usavršavanju naučenih vještina kako kroz teoriju tako i kroz praksu u posljednjih godinu dana unutar kluba.

Ovim putem bih se htio zahvaliti i ljudima koji su mi omogućili priliku za rad i dokazivanje unutar jednog gigantskog kolektiva kao što je Hajduk te se svakako nadam kako će u budućem periodu biti još i više primjera kao što je moj, gdje je prepoznat potencijal koji je proizašao od nekad terena - preko studija - pa sve do ureda. Iz ove perspektive čak sve to izgleda jako logično te jedino ispravno za sve mlade ali i starije sportaše koji se u određenim momentima pri završetku svojih karijera upitaju "...a kako se sada ostvariti?"

Što se tiče same budućnosti, sport me naučio da ne treba previše unaprijed gledati nego se fokusirati cilj po cilj, ali eto u nekakvom dugoročnom planu se nadam dodatnoj afirmaciji unutar industrije sporta te bih svakako volio dodatno proširiti svoje akademsko znanje kroz neke programe studija koji se budu nudili.

DOMAGOJ PENAVAL

Od nogometaša do uspješnog kondicijskog trenera i fizioterapeuta

ODMOR I PREVENCIJA JEDNAKO SU VAŽNI KAO I RAD

U klubovima nižih rangova nema dovoljno trenera i to je problem za adekvatan razvoj igrača

Domagoj Penava bivši je nogometaš, a danas je uspješan kondicijski i rehabilitacijski trener. Zahvaljujući svojem igračkom iskustvu bolje razumije sustav i igrača, a kako je i sam nekad bio nogometaš, lakše mu je organizirati treninge svojim klijentima jer mu je sistem rada u klubovima jako dobro poznat. Napokon, sam ga je prošao.

Dok većina sportaša o karijeri nakon karijere počinje razmišljati tek nakon ili pri kraju sportske karijere, Domagoj je još kao aktivan nogometaš znao u kojem smjeru želi krenuti, te je kao igrač upisao Kineziološki fakultet i krenuo za svojim ciljem, titulom kondicijskog trenera. Iako je svoj sportski put započeo u plivanju,

nakon što su ga zapazili treneri Dinamove nogometne škole, Domagoj je stigao u Maksimir, prošao kroz cijelu Dinamovu školu, sve do seniora, te nakon toga zaigrao za nekoliko hrvatskih klubova. Na tom putu susreo se s brojnim priznatim i u svijetu nogometa važnim kondicijskim trenerima i fizioterapeutima, koji su ga motivirali da svoj životni put okrene u smjeru sportske rehabilitacije i kondicije sportaša.

- Nakon susreta s jednim od najpoznatijih kondicijskih trenera Andrejom Milutinovićem, ali i u suradnji s hrvatskim trenerima Lukom Milanovićem, Vedranom Nagličem, Krešom Šošom i Vlatkom Vučetićem, shvatio sam da je kondicijska

priprema sportaša područje na kojem želim raditi, s tim da su me oni još uz to zainteresirali i za sportsku rehabilitaciju - rekao je Domagoj u uvodu u razgovor. Nakon što je već s 25 godina prekinuo igračku karijeru, Domagoj je upisao Stručni studij fizioterapije i tako uz kondicijskog trenera postao i rehabilitacijski trener. Danas radi kao kondicijski trener i fizioterapeut, vodi Funkcionalni trening centar u Sesvetama, te vodi trening kampove koji su za članove HUNS-a besplatni.

- Nogometne kampove pokrenuli smo kako bi igračima koji su bez ugovora u prijelaznom roku omogućili da treniraju dok ne nađu klub, te tako u novi klub

udu spremni i time umanje vjerojatnost od ozljeđivanja - napomenuo je Domagoj. Danas u radu sa svojim klijentima puno pažnje posvećuje prevenciji od ozljeđanja i sam svjestan da u njegovoj mladosti treneri tom dijelu treninga nisu posvećivali dovoljno pažnje, te napominje kako veliki klubovi imaju omladinske pogone koji dobro rade s mladima jer imaju i mogućnost plaćanja većeg broja trenera. Nažalost, u nižim ligama u klubovima radi premalo ljudi, pa često jedan trener radi sve i ne stiže posvetiti toliko pažnje prevenciji, već se više bazira na specifične treninge. Što nije dovoljno i zato tu uskače Domagoj sa savjetima i treninzima.

- Moj cilj je prije svega uspostaviti dobru komunikaciju s klupskim trenerima i kondicijskim trenerima, jer mi je izuzetno važno znati što su igrači taj tjedan ili dan odradili u klubu, kako nam se programi ne bi sudarali. Ponekad kad procijenim da je igrač umoran umjesto treninga odradim samo oporavak, malo masaže ili limfne drenaže i konačni rezultat je bolji nego da odradimo još dodatni težak trening - napominje Domagoj. U sportu općenito, pa tako i u nogometu, sve se veći naglasak stavlja na odmor. Izuzetno je važno naći model kako kod mladih, ali i kod trenera, te razviti svijest o tome koliko je odmor važan za napredak, ali i kao prevencija od ozljeđanja.

- Kada govorim o prevenciji ne govorim samo o vježbama koje se odrade na treningu već mi je izuzetno važno igrača pobliže upoznati, znati kako živi, kako

se hrani, koliko spava kako bi zajedno promijenili životne navike i usvojili tu neku vrstu higijene u sportu - istaknuo je Domagoj.

Svjestan da se kvaliteta dobrog kondicijskog trenera određuje prema broju ozljeđanja, odnosno što manjem broju ozljeđanja igrača, Domagoj osim svojim znanjem, igračima koje trenira ili rehabilitira prenosi i svoje iskustvo kao bivšeg igrača što u njima stvara dodatno povjerenje u to što rade, a i motivira ih i ohrabruje da osim u igračkom smislu mogu napredovati i u drugim sferama života i paralelno biti uspješni i privatno i kao sportaši.

Vrhunski kondicijski program nije jamstvo da ćeš uspjeti u karijeri, ali u pravim rukama ćeš sigurno izvući najviše od nje. U dosta hrvatskih klubova treneri ne vole kad im igrači rade po posebnom kondicijskom programu. Što je stav koji je u modernom nogometu, ili u modernom sportu teško prihvatljiv. Primjerice, igrači u NBA ligi s kondicijskim (a onda i košarkaškim individualnim) treninzima kreću mjesec dana nakon što im sezona završi. U pravilu u srpnju. Dobro se odmire, a onda krenu raditi, svaki sa svojim trenerima, svaki na svoj način. Rade sustavno, iz dana u dan, kako bi na kampove svojih momčadi koje startaju u rujnu došli potpuno spremni. I u tom radu jako dobro paze i na odmor i na prehranu. Jer sve su to segmenti koji itekako utječu na sposobnosti igrača, ali i na njegovo kompletno zdravlje.

U europskom nogometu nema tako dugih stanki, ali igrač koji radi poseban kondicijski program, ali vođen stručnom rukom koja dobra zna što radi, uvijek će pronaći i trebati prostor za dodatno bavljenje svojim tijelom.

Vrhunski kondicijski program nije jamstvo da ćeš uspjeti u karijeri, ali u pravim rukama ćeš sigurno izvući najviše od nje. To nam su nam davno rekli stručnjaci koje smo susretali u inozemstvu. Još prije 25 godina. Naravno da kondicijski program mora biti usklađen s treninzima u klubu, te kad se složi na pravi način, karijere sportaša na vrhunskog razini mogu biti produžene i za pet, pa i više godina.

Cristiano Ronaldo godinama ima svoj osobni team ljudi koji brinu o njemu. Luka Modrić često naglašava da već dosta godina radi po posebnom svom programu. Nekada je bilo nezamislivo da igrač s 37 godina uopće igra, a kamoli da igra na najvišoj svjetskoj razini. Danas je to normalno.

LeBron James uskoro puni 38 godina, a i danas je među 10 najboljih igrača u svijetu. U svoje tijelo godišnje ulaže oko dva milijuna dolara. I to je jedan od razloga zašto je toliko dobar.

I zato ne postoji prostor za bilo kakve upitnike. Kondicijski program prilagođen svakom igraču danas je nešto bez čega je vrhunski nogomet i vrhunski sport postao nezamisliv.

BOŽIDAR MILETIĆ

Donedavni trofejni trener ŽNK SPLIT, a danas izbornik U19 selekcije djevojaka, procjenjuje odnose u elitnom HR društvu

LIGA NAM JE SVE BOLJA

i zasigurno imamo najkvalitetniju i najkonkurentniju ligu na Balkanu, a do toga nije bilo lako doći.

Dinamo i Hajduk

mogu biti

nagazne mine

za Osijek i Split

Božidar Miletić napustio je klupu ŽNK Split sredinom rujna. Aktualne osvajačice domaće dvostruke krune te trener koji je posljednjih sezona ispisao najveće uspjehe kluba, vrlo su uspješnu dugogodišnju suradnju sporazumno raskinuli. Četiri godine uspjeha bilo je dovoljno, Miletić je odlučio krenuti za nekim novim izazovima.

Miletić je danas izbornik U19 ženske reprezentacije Hrvatske. Bio je to i dok je vodio Split. Prije nekoliko godina bio je istovremeno izbornik U15, U17, a onda i seniorske reprezentacije. Stoga ne postoji bolji sugovornik po pitanju ženskog nogometa u Hrvatskoj. Božidar Miletić poznaje sve, od djevojčica do najboljih seniorskih igračica. Malo koja od njih nije

prošla kroz njegove trenerske ruke.

Kamo ide ženski nogomet u Hrvatskoj?

- Pa rekao bih jako dobrom uzlaznom putanjom, koliko god to nekima koji su izvan ženskog nogometa na prvu zvučalo čudno. No, mi koji smo unutra, mi dobro vidimo pomake koji su doista veliki. Eo jednog primjera, prije četiri godine bili smo "topovska" hrana u kategorijama U17 i U19 u B europskim razredima. Zadnjih godina smo stalno najbolji u B razredima, ali nismo još uvijek dovoljno dobri da se izborimo za kontinuitet nastupa u A razredima, gdje igraju najbolje europske ekipe. Međutim, tu smo, sve smo im bliže, a prije četiri, pet godina bili smo jako daleko.

Ima djevojčica koje žele igrati nogomet?

- Ima ih sve više, na veliku sreću nas u ženskom nogometu. Upis djevojčica u nogomet doista se drastično povećao. Primjerice, u Zadru je prije pet godina nogomet treniralo 10-tak djevojčica. Danas ih imamo 150! I mogao bih nabrojati još pregršt takvih primjera. Naravno da sve to nisu brojke koje na bilo koji način mogu konkurirati muškom nogometu, ali u njemu smo svjetska sila, dok se ovdje tek pokušavamo izboriti za nešto više. Kako god, postigli smo to da se nogomet više ne tretira kao sport predviđen samo za dječake, a to je bio ogroman problem u startu.

Kakva nam je liga?

- Do 2018. Osijek je bio priča za sebe u ligi, osvajao je naslov skoro pa šaleći se sa svima u ligi. Onda se ukazao Split. U četiri godine tri naslova prvaka i četiri trofeja u Kupu. To je već bila velika promjena, rekao bih i veliki čimbenik koji je probudio i druge sredine. Priključio se i Dinamo koji radi jako dobro i sve je konkurentniji kad pričamo o borbi za naslov. Nije Dinamo razina Splita i Osijeka, ali može im naškoditi. I Hajduk se diže, također može biti nezgodan. Rekao bih da su Dinamo i Hajduk "plutajuće mine" za Osijek i Split. Agram primjerice radi jako dobro s djecom, ali seniorska ekipa je mlada.

Što nas čeka u borbi za ostanak?

- Mislim da s velikom sigurnošću mogu reći da će Viktorija ispasti iz lige, jer je daleko najslabija.

Znači li to da u Hrvatskoj ne možemo složiti osam dobrih ekipa?

- Viktorija je u ligi spletom okolnosti, zbog problema u koje je upalo Međimurje koje je u Čakovcu inače radilo vrlo solidno. Kako imamo dvije druge lige, Međimurje je svakako kandidat da se vrati u prvoligaško društvo. Tu su još i Gorica i Koprivnica i Neretva, sve klubovi koji dobro rade. Liga nam je prije nekoliko godina imala 10 klubova što je bilo previše. Realno je bilo da smo mogli složiti dobru Ligu 6. No, sada smo na dobrom putu da imamo dobru Ligu 8, jer baza klubova se širi,

U mladim uzrastima imamo jedinstvenu kadetsku i pionirsku ligu, ali nemamo juniorsku?

- Ona je ukinuta u vrijeme kad je bila ukinuta i muška juniorska liga. Samo što je ona kasnije vraćena, a kod nas nije. Puno cura već nakon kadetskog staža igra seniorski nogomet, jer su naše ekipe jako mlade.

Kako stojimo s reprezentacijom?

- U posljednjim smo kvalifikacijama uzeli 10 bodova, što je rekord za Hrvatsku. I još jedan dokaz da napredujemo. Mi smo u četvrtom jakosnom razredu i već neko vrijeme jako smo blizu trećeg, što bi nam donijelo puno veće šanse da se u kvalifikacijama domognemo i drugog mjesta. Prvi jakosni razred realno je nedodirljiv na duže staze, ali drugi nije baš tako daleko, dok nam je treći apsolutno dohvatljiv. Izbornik Gračan je pomladio ekipu, dao im je novu energiju i svi se nadamo da će to uskoro donijeti rezultatski pomak.

PREDSTAVLJAMO OSAM PRVOLIGAŠKIH ŽENSKIH HNL EKIPA

ŽNK OSIJEK

Ljubojević: Naš je prvi cilj vratiti naslov prvaka

EKIPA: Maja Belaj, Mateja Andrić, Mejrema Medić, Lorena Balić, Mateja Bulut, Barbara Živković, Kristina Nevrkla, Izabela Lojna, Martina Šalek, Ivana Bojčić, Anela Lubina, Katarina Mendeš, Helena Štimac, Ena Pernar, Mateja Perkunić, Karla Boljkovac i Klara Barišić.

Trener Goran Ljubojević:

Čestitam igračicama na vrhunskom otvaranju sezone i svakako se nadamo borbi za naslov prvaka. To nam je i glavni cilj sezone.

Ovo mi je prvi klub u ženskom nogometu koji treniram i oduševljava me kako su igračice profesionalne i vole nogomet, te su pune entuzijazma, bez obzira na to što 50% njih rade ili se školuju. No, to ne ostavlja traga na profesionalnom pristupu koje imaju. Klub je jako dobro posložen, te ima veliku tradiciju, podršku grada i navijača. U takvoj atmosferi je lijepo raditi i nadam se vraćanju titule prvakinja u Osijek. Imamo sve što trebamo da to i ostvarimo.

ŽNK SPLIT

Čović: Drugačiji smo nego prošle sezone, ali ambicije ostaju jednako velike

EKIPA: Stephanie Cecilia Bukovec Luana Zajmi, Antonela Blažević, Lidija Kuliš, Lara Ivanuša, Jasna Đoković, Selma Kapetanović, Katarina Pranješ, Aida Hadžić, Petra Pezelj, Iva Bukač, Laura Fiket, Lucija Vrdojak, Klara Kovačević. Karla Šabašov i Esma Heganović.

Trener Vedran Čović:

Preuzeo sam ekipu, prvo kao prijelazno rješenje nakon odlaska trenera, a nakon toga, na zadovoljstvo obje strane s, o suradnju i nastavili. Igračice su disciplinirane, vole to što rade i gušt je raditi s njima. Ekipa se dosta promijenila, dosta je igračica došlo, ali nakon kvalifikacija i ne odlaska u Ligu prvaka pronašle su angažmane u drugim državama, tako da je ostao manji broj

igračica s početka sezone. Sada smo se ekipirali, i ciljevi su nam boriti se za naslov prvaka, ponajprije vidim Osijek kao glavnog konkurenta, ali Dinamo je uvijek tu negdje kvalitetom, a i Hajduk se diže iz utakmice u utakmicu. Bit će zanimljiva završnica.

ŽNK DINAMO

Damjanović: Imamo dvije strankinje, ali i našu jezgru iz škole

EKIPA: Matea Tomkić, Petra Mikulica, Helena Spajić, Karla Kurkutović, Martina Taritaš, Nika Petarić, Petra Bračević, Ana Bartolović, Karla Jedvaj, Laura Kopic, Marija Žagar, Ana Filipović, Jelena Matanić i Mara Stančić.

Trener Marija Margareta Damjanović:

Zadovoljna sam s pripremama i prijateljskim utakmicama koje smo odradili, ali desile su se neke ozljede koje su nas malo unazadile na otvaranju sezone.

Pojačale smo se po prvi put sa stranim igračicama; dvije indijske reprezentativke i s našom reprezentativkom U19 Petrom Mikulica. Ekipu nam kao i uvijek čine domaće igračice, i one su proizvod naše nogometne škole. Najstarija igračica ima 24 godine. Ciljevi su nam svakako final 4, i nadamo se što boljoj završnici.

ŽNK DONAT

Vuleta: Jači smo nego prošle sezone

EKIPA: Lavdije Behramaj, Agnesa Gashi, Ivana Kirilenko, Dora Adamović, Martina Matijević, Elizabeta Balić, Katarina Đukić, Antonija Goja, Natali Šarić, Ana Serdar, Lucija Vunić, Nensi Adamović, Petra Barbir, Ivana Čubić, Brigita Čavić, Nikolina Klapan, Roberta Savčić i Valentina Dubravica.

Trener Jurica Vuleta:

Zadovoljni smo kako smo odradili pripreme, kao i igrom na početku sezone, iako rezultatski još to ne izgleda tako. Imamo jaču ekipu nego prošle sezone. Došle su Ivana Kirilenko i dvije reprezentativke Kosova Lavdije Behramaj i Agnesa Gashi, Dora Adamović kao mlada reprezentativka Hrvatske, te Sara Ivandić iz Osijeka. Cilj nam je do kraja sezone što više se približiti gornjem dijelu ljestvice, gdje se nalaze Split, Osijek, Dinamo i Hajduk.

ŽNK HAJDUK

Benković: Jako smo mladi i prvi je cilj stabilizirati se

EKIPA: Anamarija Prljević, Andrea Grebenar, Branka Bagarić, Janja Čanjevac, Gwen Patock, Paula Petković, Ana Bakalar, Gabrijela Dugandžić, Lana Kukavica, Marija Turkalj, Anja Prskalo, Karla Jonjić, Ljubica Lorena Bulum, Laura Vlastelica, Josipa Kapitanović, Mia Deranja, Antonia Mišura i Lana Rusković.

Trener Tamara Benković: Kao novi prvoligaš, zadovoljni smo podrškom NK Hajduk, isto tako i s ovogodišnjim pojačanjima; Grebenar (BiH), Prljević, Čanjevac, Vlastelica, Bulunda (U19), Bagarić. Jako smo mlada ekipa, i prosjek godina nam je 19 godina. Prvi cilj nam je bio postati stabilan prvoligaški klub, a na otvaranju sezone

uvidjeli i dobili realnu sliku koliko možemo, tako da ćemo se truditi završiti u 4 najboljih, s Osijekom, Splitom, i Dinamom.

ŽNK AGRAM

Milković: Što se nas tiče, mi guramo mlade

EKIPA: Tamara Pilijs, Ena Čorak, Ana Dujmović, Sandra Žigić, Tea Vračević, Maja Lena Bičanić, Tea Šaban, Nada Barunović, Ana Jakobašić, Melani Mihić, Sara Bučić, Buga Slavica, Laura Ciglević, Anamari Bošnjak, Karla Resanović i Lana Novak.

Trener Ivica Milković:

Razlika između ekipa koje su u gornjem dijelu ljestvice te onih s da je dosta velika. Što se nas tiče, mi nismo imali nekakvih većih promjena u odnosu na prošlu sezonu, te ćemo i dalje davati priliku mladim curama. Ciljevi su nam stabilizirati ekipu kako bismo sljedeće sezone pokušali napraviti iskorak. Za mene su dva glavna favorita u borbi za naslov Osijek i Split.

ŽNK VIKTORIJA

Ostanak u ligi kao jako teška misija

EKIPA: Lucija Leovac, Nikolina Damjanović, Danijela Cuhut, Jovana Brusin, Tea Prvulj, Lena Ostojić, Tina Matanović, Marinela Perić, Julija Čurić, Nika Tot, Ivona Gostinčar, Mirjam Krajnović. Trener: Luka Stjepanović

Viktorija je u ovom društvu dobrim djelom zbog spleta okolnosti, jer je Međimurje zbog nekih unutrašnjih problema u klubu moralo u niži rang. Viktorija nema ekipu koja bi mogla biti konkurentna u ovom društvu, te je stoga ispadanje za mnoge nešto što se neće moći izbjeći. No, barem će djevojke u utakmicama protiv mnogo jačih osjetiti što znači igrati nogomet na visokoj razini.

ŽNK RIJEKA

Krznarić: Bitno smo oslabljeni, želimo razvijati mlade

EKIPA: Victoria Car, Gabrijela Martinović, Mihaela Malekinušić, Ayuri Terawaki, Antonela Petrović, Tea Bozhinovska, Daniela Veleska, Leona Branković, Ana Cuculić, Ana Kožul, Ema Šulentić, Kristina Knežević, Šeila Mehanović.

Trener Robert Krznarić:

Velike su promjene u odnosu na prošlu sezonu. Ostali smo bez devet igračica, bilo je i nekih dolazaka, ali ne toliko. S obzirom na to da smo dosta oslabljeni u odnosu na prošlu sezonu, cilj nam je ostati u ligi, te raditi na razvoju mladih igračica koje nam čine većinu ekipe. Nadamo se ostati stabilni i nastaviti kontinuitet prve lige. Za vrh tablice istaknuo bi ŽNK Osijek i ŽNK Split, dok im Dinamo puše za leđima, a Hajduk se diže iz utakmice u utakmicu.

ŽENE U HR NOGOMETU

Klubovi se još uvijek teško odlučuju na čelna mjesta postaviti "nježniji spol"

KAD TE VODI IDEJA USPJEHA, SAMO JE ONA VAŽNA

Žene i nogomet. U zapadnom svijetu pričamo o pravom spektaklu. Prepuni stadion, odlični sponzori, sve više novca... Nije, da se ne lažemo, to kao na razini muškog nogometa, ali da je dobro - je. I bit će još bolje. Stoga je normalno da ćete u mnogim klubovima vidjeti sve više ženskih djelatnica na stručnim ili upravljačkim pozicijama, jer poznaju nogomet.

U Hrvatskoj - nažalost - ženski nogomet nije saživio na način kako je saživio u zapadnom svijetu, te ćete stoga rijetko naletjeti na žene koji vode ili odlučuju u klubovima. Ipak, ima ih sve više. Vlatka Peras predsjednica je Uprave Dinama, u kojem radi dugi niz godina. Iva Bokanović predsjednica je HNK Zadar, koji se danas natječe u četvrtom razredu hrvatskog nogomet. Međutim, iz Zadra dolaze

ohrabrujuće vijesti kako klub sve više jača i kako ga za koju godinu možemo očekivati barem u drugom razredu.

Mi smo pak porazgovarali s dvije druge predsjednice. Jedna je Dea Lasić, predsjednica Cibalijske iz Vinkovaca, a druga Marina Jurić, predsjednica Šibenika. Svaka ima svoju priču i svoje probleme, ali obje su vođene idejom uspjeha.

MARINA JURIC

Ustrajnošću svima pokazati koliko Šibenik može biti dobar

Marina Jurić postala je predsjednica Šibenik tako što je njezin brat Marino postao vlasnik kluba. Problemi koji su je dočekali na Šubičevcu bili su veliki, "kosturi" su iskakali iz svih ormara, a momčad je posrtala na terenu. Sve je to Marina čvrstim stavom iznijela i danas s velikim optimizmom gleda na sutrašnjicu.

Ovako je Marina opisala sebe.

- Magistrirala sam ekonomiju, te sam svoje obrazovanje gradila, osim u Hrvatskoj, i na međunarodnim fakultetima gdje sam stekla veliko iskustvo i znanje, koje svakim danom koristim u svom poslu. Još za vrijeme studija preuzela sam veliku odgovornost kroz vođenje obiteljskih kompanija, koje se između ostalog bave distribucijom, prodajom, turizmom i nekretninama. Na taj sam način imala priliku sagledati poslovni svijet iz različitih kuteva, što me jednim dijelom i oblikovalo u mom poslovnom putu, te sam na toj prilici jako zahvalna.

Kako ste se snašli u klubu?

- Preuzimanje HNK Šibenik bio je zapravo vrlo spontani poslovni proces i potez. Za vrijeme Božićnih praznika svake godine moja obitelj i ja odlazimo kod mog brata u Miami, gdje on živi sa svojom obitelji. Do nas su došle određene informacije da je klub u velikim problemima, a s obzirom na to da smo podrijetlom iz Primoštena, proradile su emocije i želja da pomognemo klubu s bogatom tradicijom iz našeg kraja. U intenzivnim razgovorima sa svojim bratom, kojem i vodim poslovanje u ovom djelu Europe, zaključili smo da je ovo pravi trenutak da pomognemo HNK Šibeniku i spasimo ga. Morate biti svjesni da je ovo projekt koji ima dugoročne ciljeve i da je potrebno posložiti veliki broj stvari kako bi klub uspješno funkcionirao. Od samog početka nailazila sam na velike izazove, no okupila sam tim stručnjaka kojima vjerujem, te smo zajedničkim snagama započeli detaljan proces stabilizacije kluba. Iako je ispred nas još puno posla i zadaća koje smo si postavili, mogu reći da sam u ovom trenutku ponosna

na odrađeni posao i da se nadam da će klub u budućnosti prosperirati brzinom i dinamikom koju smo na početku i zacrtali.

Kako je biti žena u nogometu? Nema ih puno?

- Žene u nogometu su i dalje rijetkost, što je meni iskreno žao. Moram priznati da se jesam suočila s određenim predrasudama, no uvijek sam pokušala to iskoristiti na najbolji mogući način za mene i moj klub. U jednu ruku volim predrasude, jer sam ih svjesna i tako sam uvijek korak ispred drugih i smatram to svojom vrlinom u poslovnom svijetu. Od početka svog poduzetničkog puta borila sam se i uvijek ću se boriti za jednakost između žena i muškaraca, te se nadam da ću svojim primjerom potaknuti što više žena da se uključe u "najvažniju sporednu stvar na svijetu."

Što Marinu Jurić motivira u radu? Koliko je predrasuda, jer ste žena?

- Najviše me motiviraju novi izazovi i želja za snalaženjem u novim, do tada neistraženim, poslovnim procesima i segmentima. Smatram svojom najvećom prednosti činjenicu da nemam strah preuzeti odgovornost i upravljanje zahtjevnim poslovnim procesima. Također, predrasude koje ste spomenuli u pitanju moj su dodatni motivator da iz dana u dan dokazujem sebi i ljudima u mojoj blizini kako samo treba biti ustrajan i vjerovati u ono što radiš. Najviše uživam u pronalaženju problema povezivanjem znanja koje sam stekla obrazovanjem i iskustva koje sam stekla u realnom sektoru.

Kako rješavate najteže probleme s kojima se morate suočiti?

- U životu, kako privatnom, tako i poslovnom, vodim se postulatima da ne postoji problem, nego samo izazovi koji su manje ili teže zahtjevni i svi su oni rješivi. Samo je potrebno sagledati situaciju iz različitih kuteva i pronaći način na koji ćemo najlakše i najefikasnije doći do finalnog rezultata.

DEA LASIĆ

Muškarci u Vinkovcima zazirali su od Cibalijske, a ona je zasukala rukave

Dea Lasić ima 32 godine, magistra je prava i predsjednica Cibalijske. Prva žena u 102 godine dugoj povijesti kluba koja je zasjela u vruću stolicu. Cibalia proživljava možda i najteže godine, ali Deu to nije omelo da se prije dvije i pol godine primi posla i prihvati funkciju koju su svi muškarci u Vinkovcima odbijali prihvatiti. Vjerojatno zato što su razmišljali da Cibalijski nema spasa. Dea Lasić nije bila toga stava. I bila je - na sreću - u pravu, jer je Cibalia u prethodne dvije godine vratila puno dugova (spominje se iznos od oko šest milijuna kuna) i danas izgleda bitno zdravije nego što je to bio slučaj prije njezinog dolaska u klub. Može žena u nogometu biti uspješna i u tako teškim okolnostima...

Zamolili smo predsjednicu Cibalijske da kratko kaže nešto o sebi.

- Probat ću stvarno ukratko. Rođena u Vinkovcima, školovala se u Osijeku na Pravnom fakultetu, karijerni put započela u Ministarstvu obrane. Volim stvarno samo najosnovnije podatke reći o sebi, jer ne volim ljude ni u poslu ni privatno opterećivati s informacijama koje im nisu od životnog značaja. Ovo je u kratkim crtama, ali najbitnije je pokriveno, haha...

Kako ste se našli, a onda i snašli u klubu? Rezultati vam idu u prilog?

- Cibalia i ja smo povezani od 2016. godine. Počela sam u pravnoj službi kluba. Kad sam se odlučila vratiti kući iz Zagreba, tu su se poklopili Cibalijski i moji poslovni putevi, a pet godina kasnije postala sam prva predsjednica u povijesti kluba. Nije to bila ishitrena, nego promišljena odluka i nikada zbog nje nisam nikad požalila. Uz sve probleme kojih ima na dnevnoj bazi i više nego što sam zamišljala.

Kako je biti žena u hrvatskom nogometu? Jesu li vidljivi pomoci po pitanju statusa žena ili brojnosti žena unazad nekoliko godina?

- Treba živjeti ovakav posao i truditi se da ga radiš kvalitetno, a uza sve ove faktore spol je nebitan.

OSIJEK JE KAO VELIKA OBITELJ

Djevojke su u takvom okruženju sretno i zato godinama ostaju u klubu

U 2021. Izabela Lojna (30) proglašena je u izboru Hrvatske udruge Nogometni sindikat za najbolju igračicu prošle sezone u Prvoj HNLŽ. Izabrale su je igračice i treneri, a oni najbolje znaju tko koliko vrijedi. Izabelu poznaju godinama, jer već je dugo u vrhu hrvatskog ženskog nogometa. Izabela je i vrlo ugodan sugovornik.

Kada ste počeli trenirati, i kako se rodila ljubav prema nogometu?

- Ljubav prema nogometu se rodila odmalena, jer u mojoj ulici u rodnom Otoku nije bilo curica mojih godina, pa sam se morala s dečkima družiti, te sam tako zavoljela nogomet. Kako sam se kroz cijelu osnovnu školu družila s dečkima, tako da su oni pitali tadašnjeg trenera starijih pionira Vladimira Dragića bih li ja mogla trenirati nogomet s njima. On mi je to omogućio te je tako započela moja nogometna karijera.

Najbolja ste igračica HŽNL u sezoni 2020/21. Je li to donijelo neke promjene u životu i u igračkom smislu?

- Ništa pretjerano se nije promijenilo, samo sam dobila poticaj za još bolji i kvalitetniji rad. Naravno i očekivanja su sada puno veća, prvenstveno od same sebe očekujem puno više, jer smatram da uvijek može bolje.

Osijek je godinama u vrhu ženskog nogometa u Hrvatskoj. Kako suigračice gledaju na vašu titulu, atmosfera u svlačionici, pitaju li vas mlađe suigračice za savjete?

- Pa suigračice su naravno ponosne na titulu jer bez njih je ne bih mogla dobiti. Ne možeš igrati dobro ako nemaš pravu podršku od ekipe i ako ekipa ne igra dobro. Inače, atmosfera u svlačionici je

doista dobra, naravno da zna ponekad biti poneka svađica, jer je ipak previše žena na istom mjestu haha. Ali prođe nas to u minuti. Mi iskusnije dosta savjetujemo mlađe suigračice, kako na treninzima tako i na utakmicama, te smatram da neke od njih - ako nas budu slušale - mogu izrasti u top igračice.

U novu sezonu ulazite kao aktualne doprvačkinje. Kakva su očekivanja i prognoze glede nove sezone, kako su prošle pripreme?

- Ne bih nešto pretjerano prognozirala jer nisam baš dobra u tome. Očekivanja su naravno velika, ekipa je ostala na okupu, cilj nam je kao i svake godine dupla kruna. Smatram da to možemo ostvariti, jer imamo kvalitetu, samo moramo svaku utakmicu davati sve od sebe, te ispunjavati zahtjeve koje trener Ljubojević postavi pred nas.

Jadna ste od igračica s najdužim stažem u ŽNK Osijeku. Kako je izgledao vaš nogometni put prije dolaska u Osijek i planirate li do kraja igračke karijere ostati u Osijeku?

- Kao što sam rekla, počela sam s dečkima u NK Otoku gdje sam se zadržala polusezonu. Nakon toga prešla sam u ŽNK Bedem Ivankovo u kojem sam igrala naredne dvije sezone. Na kadetskoj utakmici sa ŽNK Osijekom primijetio me pokojni Branko Perković, koji me pozvao u Osijek u kojem sam već 12 godina. Smatram Osijek najboljim klubom u Hrvatskoj, te namjeravam i zaključiti karijeru u meni najdražem dresu.

Što po vašem mišljenju zadržava igračice u Osijeku toliko dugo, Osijek je jedan od rijetkih klubova u Hrvatskoj u djevojke

ostaju dugi niz godina?

- Vjerojatno je jedan od razloga to što smo klupa van terena, zapravo smo kao jedna velika obitelj. Mislim da je prednost što brzo prihvaćamo nove suigračice, te smo im spremne pomoći u svakom trenutku, što ima puno koristi, olakšava prilagodbu, a onda i zadržava u Osijeku. Svatko tko je jednom igrao u Osijeku, uvijek se poželi vratiti, barem na neko druženje.

Policajka ste po struci, kako uspijevate uskladiti karijeru profesionalne nogometašice i policajke? I kako ste se uopće uz nogomet odlučili za profesiju policajke?

- Pa žalost od ženskog nogometa u Hrvatskoj se ne može živjeti, jer je još na amaterskoj razini, tako da sam još s 24 godine odlučila kako je vrijeme razmišljati o budućnosti, te se upisala na policijsku akademiju. Moja je sreća što na radnom mjestu imam nadređene koji vole i prate nogomet te mi uvijek izlaze ususret što se tiče utakmica.

Kakva je po vašem mišljenju budućnost ženskog nogometa u Hrvatskoj? I koja je razlika igrački gledano u hrvatskim klubovima i u inozemstvu?

- Pa trenutno nam nije baš svijetla budućnost, jer treba početi više ulagati u ženski nogomet, kako bi kako klubovi tako i reprezentacija imali puno bolje rezultate. Nažalost, u samo nekoliko klubova se ulaže i radi kako treba, te nam je zbog toga i liga slaba. Međutim, čak i uz slabu ligu smatram da igračice iz naših najboljih klubova ne zaostaju previše za igračicama iz inozemstva, te su i u nekim segmentima igre puno bolje. No, uspoređivati uvjete koje imaju djevojke u mnogim inozemnim ligama i naše uvjete, doista nema smisla.

RECI **NE** RASIZMU

NK ZADAR I HUNS ODRŽALI ZAJEDNIČKU EDUKACIJU MLADIM IGRAČIMA

Na poziv NK Zadar održala se posebna edukacija iz akcije "RECI NE RASIZMU". Potaknuti primjerima nedoličnog ponašanja navijača na prijateljskoj utakmici između Zadra i Šibenika, koja je na kraju bila i prekinuta, čelnici Zadra i delegacija HUNS-a održali su prezentaciju mladim igračima i djeci.

Čelni ljudi NK Zadar, predsjednica kluba Iva Bokanović, uvidjeli su važnost edukacije kao prevenciju za članove svoga kluba, kako bi bili upoznati s posljedicama koje takvo ponašanje nosi sa sobom.

Na početku prezentacije predsjednik udruge "Nogometni sindikat" Dario Šimić pozdravio je prisutne nogometaše i pozdravio inicijativu NK Zadar, kao primjer odgoja mladih nogometaša u duhu tolerancije i suzbijanja svake vrste

diskriminacije.

Tajnik HUNS-a Mario Jurić dao je svojim izlaganjem naglasak o važnosti edukacije i osvrnuo se na neke primjere iz projekta HUNS, koji je ovu akciju započeo u HNL klubovima još 2013. U kojoj je sudjelovalo puno današnjih reprezentativaca.

Primjere i posljedice rasizma na zanimljiv način prezentirali su Sandro Šoronda i Ivana Jukičić. Svi prisutni složili su se o važnosti učenja mladih nogometaša o primjerenom i odgovornom ponašanju na terenu i izvan njega. Te kako bi ovakvih akcija trebalo biti što češće.

Nastavilo se nakon edukacije i druženje s domaćinima, kojima zahvaljujemo na gostoprimstvu i srdačnoj dobrodošlici.

NOVI ZAKON O SPORTU? NA ŽALOST IZGLEDA JOŠ JEDNA PROPUŠTENA PRILIKA

Nakon što je Vlada RH 29. rujna 2022. godine uputila u saborsku proceduru nacrt novog Zakona o sportu, u javnosti su se pojavile naznake optimizma i boljeg sutra za hrvatski sport. No, da li je to uistinu tako, upitali smo glavnog tajnika HUNS-a Marija Jurića.

Gosp. Jurić, izgledno uskoro ćemo dobiti novi Zakon o sportu?

Da, nakon gotovo 16 godina imamo ispred sebe tekst „novog“ Zakona o sportu koji je konačno u Saboru. Moram naglasiti da je donošenje novog zakona bilo nešto na čemu je HUNS radio praktički od svog osnutka, dakle više od 10 godina. Borba za bolji, pravedniji i primjereniji status u prvom redu hrvatskih nogometaša, a time i svih naših sportaša, cilj je osnutka HUNS-a. Dario i ja, zajedno sa našim suradnicima, nastojali smo otvoriti sva vrata koja su bila pred nama, preskočiti prepreke koje su postojale i u mnogo čemu smo uspjeli. Možemo s ponosom reći da danas po mnogo čemu svi naši sportaši imaju bolji status zbog borbe koju HUNS ulaže svakog dana. No, moram reći da sam u konačnici razočaran i, zapravo, tužan što tekst zakona koji je sada u Hrvatskom saboru, nije ono što smo svi kojima je sport najvažniji očekivali.

Možete nam detaljnije objasniti u čemu vidite problem?

Kao što sam prethodno rekao, HUNS već više od 10 godina radi na boljem statusu sportašica i sportaša. Bili smo aktivno uključeni i konzultirani od strane svih ministarstava odnosno jedno vrijeme i Središnjeg državnog ureda za šport, koji su radili sve ove godine na novom zakonu, osim u zadnje vrijeme. U navedenom razdoblju, kada je riječ o radnom pravnom statusu sportaša, na žalost moram priznati da je bilo puno kvalitetnijih rješenja, no što sadržaj sadašnjeg teksta. Konkretno, stav naše krovne organizacije FIFPRO-a koji

apsolutno dijelimo i za koji se borimo jest da profesionalni nogometaši, odnosno konkretnije klubovi jer oni su ti koji igračima nude ugovore, ne smiju imati opciju biranja između ugovora o radu i ugovora o profesionalnom igranju. Zašto? Zato što će klubovima financijski, ali i kada je riječ o odgovornosti, biti komotnije imati ugovor o profesionalnom igranju iz razloga što mogu kasniti s plaćanjem naknada igračima, porezno-pravno ima navedeni sustav može biti povoljniji, a ono što je zabrinjavajuće jest da nogometaši, odnosno sportaši s takvim statusom nemaju zaštitu u slučaju stečaja kluba, nemaju mogućnost provedbe štrajka za zaštitu svojih prava, imaju nižu razinu socijalnopravne zaštite i dr. Štoviše, bez radnopravnog statusa i naše sportašice ne mogu koristiti neka svoja elementarna ljudska prava koja im pripadaju po osnovi majčinstva. Pitanje stečaja klubova, na žalost uopće nije neka nerealna mogućnost, već izrazito velika opasnost koja je, na žalost, vrlo realna. Da stvar bude bolja, odnosno gora, navedeno se odnosi na cijeli hrvatski sport. Bilo je u našoj ne tako davnoj prošlosti slučajeva da su nam klubovi kroz stečaj brisali svoje dugove, te tako oštetili vjerovnike, a pogotovo sportaše, koji se nikada nisu mogli naplatiti iz male stečajne mase klubova. Naime, nisu radnici pa ulaze u posljednji red naplate, kao i dobavljači lopti i opreme?! Imali ste primjer iz vaterpola, da ne pričamo samo o nogometu. Vaterpolo klub Mladost je završio u stečaju i igrači nisu dobili teško i vrijedno zarađeni novac, a među njima je i sadašnji savjetnik ministrice sporta, gosp. Josip Pavić, naš proslavljeni vaterpolist. Pa zar nije sramota za naš sport da je na listi svih država svijeta, prema podacima FIFPRO-a iz 2016. godine Hrvatska neslavni svjetski rekorder s najvećim udjelom građanskopravnih ugovora (ugovori o profesionalnom igranju) u odnosu na ugovore o radu s ogromnih 94% ugovora

o profesionalnom igranju?! No, mi smo u nogometu napravili iskorak i danas samo u nogometu i imamo određeni broj ugovora o radu, a cijeli naš sport nema niti jedan!!!

Kako je to moguće?

Pa jednostavno, HUNS je godinama kroz europski socijalni dijalog zajedno s FIFPRO-m, ECA-om, EL-om, UEFA-om i HNS-om radio na izmjeni Pravilnika o registracijama i statusu igrača te od 2015. godine imamo mogućnost potpisivanja ugovora o radu, dok niti jedan drugi savez tako nešto nema, ili ako i ima na papiru nemaju niti jedan ugovor o radu. Mi u nogometu imamo 50-ak ugovora o radu, dakle ovo za što se HUNS bori nije samo nogomet, već, rekao bih, više borba za bolji status svih sportaša. Onih sportaša za koje se volimo hvaliti, slikati se kada osvoje odličja, no nismo spremni mijenjati sustav na bolje da ih zaštitimo. Tu ne pričam o igračima koji imaju izrazito visoke ugovore sa svojim klubovima već igračima koji imaju prosječna primanja ili igrače koji su olimpijski ili svjetski prvaci u primjerice vaterpolu ili rukometu koji nemaju nikakvu sigurnost, a često igraju kao olimpijski prvaci sa stipendijskim ugovorima?! Pa novi zakon kaže da sportaši sa stipendijskim ugovorima mogu primati neto godišnje 10.000 Eura?! Navedeno će opet biti zaobilazni put zlonamjericima kojih nije briga za bolji status sportašica i sportaša. Složit ćete se da je navedeno zaista paradoksalno. Zaključno, moram istaknuti da nam nije jasno i zašto se u novom zakonu odustalo od koncepta profesionalnih klubova već je prepušteno savezima da definiraju da li je neki klub profesionalni ili nije. Opet moram reći, nas u nogometu navedeno ne pogađa jer imamo UEFA-u i HNS koji su jasno definirali da je Supersport HNL profesionalna liga, a da nam je Prva HNL polu-profesionalna. Još uvijek imamo Povjerenstvo za profesionalne klubove pri

Ministarstvu sporta koje prati financijsko stanje klubova i pazi na javni interes, javna sredstva koja nisu mala u klubovima te koje može pokušati spriječiti stečaj klubova na vrijeme, a nužno je samo njegovu ulogu malo još osnažiti. Umjesto toga, jednostavno je izbrisano, kao da nekome smeta red i zaštita javnog dobra i interesa. Pazite u Registru profesionalnih klubova koji vodi Ministarstvo sporta za čitav hrvatski sport imamo upisano svega 19 klubova i to 15 nogometnih klubova (svi klubovi Supersport HNL-a i dio klubova drugog odnosno trećeg ranga natjecanja), 2 košarkaška kluba od kojih je KK Cedevita zapravo prestala postojati uslijed fuzije sa košarkaškim klubom Olimpija iz Ljubljane te 2 rukometna kluba. U Registru nikada nisu bili upisani vaterpolski klubovi Jug, Mladost, Jadran i Primorje ili hokejaški klub Medveščak koji se natjecao u drugom najjačem svjetskom natjecanju u hokeju, KHL ligi ili rukometni klub NEXE odnosno ženski rukometnog kluba Lokomotiva Zagreb. U Registru više nema košarkaških klubova poput Cibone, Šibenika, Zadra. Dakle, ovo nije problem nogometa, no indikativno je da jedino HUNS kao jedina reprezentativna udruga sportaša u RH o tome priča i bori se za boljitak u ovom

slučaju ne samo sportaša već i našeg sporta. Pa neće biti sportaša ako nema niti klubova. Oni su baza našeg sporta i treba ih ojačati, treba sportu dati poseban poreznopravni tretman kako bi klubovi izašli iz sive zone i plaćali igračima plaću, pružali socijalnopravnu zaštitu zajedno s državnim, a u konačnici će i država od toga imati koristi.

Ima li ovaj zakon dobrih rješenja?

Kako smo pratili sve tekstove koji su u ovih desetak godina postojali, usudio bih se reći, 80% rješenja ovog sadašnjeg teksta zakona imali smo i prije 4 godine, no tada je radnopravni status bio kvalitetnije riješen. Ovaj kako je sada osmišljen, u praksi će se teško provoditi, a osim toga, mišljenja smo, nije usklađen s osnovnim načelima radnog prava. Zašto je to tako, nama nije poznato. Tih 80% koji su bili i u prijašnjim tekstovima uključivali su promjene u ugovornim odnosima na bolje za zaštitu sportaša, uvođenje plaćenog mirovinskog i zdravstvenog osiguranja za sportaše I kategorije kako predviđa i Nacionalni program športa, kao naš prvi strateški dokument u sportu, bolju zdravstvenu zaštitu sportaša, bolji status trenera koji su godinama bili

zapostavljeni, kvalitetnu mrežu sportskih građevina, informacijski sustav sporta kao preduvjet važnog područja a to je svakako kategorizacija sportova što je nužnost i dr. Čini mi se da je od dobre baze, ovaj tekst koji je sada u Saboru, umjesto da ih možda još malo unaprijedi, zapravo potkopao. Najveći iskorak novog teksta zakona vidim samo u dijelu trajnih novčanih naknada za trenere koji osvoje odličja i čime su oni sada u dobrom dijelu izjednačeni sa sportašima.

Imate li za kraj neku poruku?

Nadam se da će se kroz saborsku proceduru ipak shvatiti da je ovo prilika koju smo čekali 16 dugih godina i za koju nemamo luksuz čekati opet novih 16 godina. Hrvatski sportaši, hrvatski klubovi zaslužuju bolji zakon. Ne treba puno, ali ako želimo pravi napredak našeg sporta, valjalo bi se u tom dijelu još malo potruditi. Nije nemoguće i treba se othrvati svim interesnim skupinama kojih u sportu zasigurno ima mnogo, a koje su usmjerene samo i isključivo na vlastiti sitni interes. Naš sport nema vremena za takvo što!

Mario Jurić, glavni tajnik HUNS-a

NOVO VRIJEME

Futsal klub iz Makarske već godinama oduševljava radom i rezultatima, a direktor Borislav Vuković otkriva formulu uspjeha

VODI NAS NEIZMJERNA LJUBAV

Nikome od nas nije važna funkcija, ni što radimo. Važan je jedino klub

U posljednjih 10 godina Novo Vrijeme igralo je devet puta polufinale doigravanja u futsal ligi. Šest puta klub je Makarske izborio je finale, tri puta osvojio naslov. Dva puta u Elitnim skupinama Lige prvaka. Nikada u 30 godina dugoj povijesti HMNL netko nije igrao pet finala u nizu, nikada nitko nije osvojio naslov nakon što je u doigravanje ušao s petog mjesta.

Novo Vrijeme doista je po mnogo čemu posebna priča futsala, pa i hrvatskog sporta. Malo je malih sredina koje uspijevaju u kontinuitetu dugo trajati na samom vrhu. Novo Vrijeme traje u vrhu već 10 godina.

- Tajna našeg uspjeha? Luđačka ljubav skupine ljudi, entuzijizam koji se ne može izmjeriti, koji se teško može i opisati - kazuje nam direktor Borislav Vuković.
- Jesam, doista sam direktor, tako se vodim na papiru. Međutim, nema toga što ne radim. Vozač sam, tajnik, kad treba i spremačica. Nakon što nam juniori i kadeti odigraju mečeve skupljam njihove dresove i nosim ih kući kako bi ih tamo oprao i sačuvao na broju, jer ta nam garnitura mora trajati ne cijelu sezonu, nego barem još jednu. Djeca su razigrana, oni ih lako izgube, podijele nakon pobjeda koje izazivaju euforiju.

Popularni Bočo sa svojim načinom rada nikako ne odudara od ostalih u klubu.

- Rekao sam vam da postoji skupina ljudi koja s teško opisivim entuzijazmom vodi klub. I ta je skupina ljudi još prije 11, ili 12 godina postavila klub na impresivno zdrave noge. Mijo Pašalić i njegova tvrtka APFEL

bili su temeljac stvaranja takvog Novog Vremena. Kada smo u lipnju 2012. izborili ulazak u hrvatsku futsal elitu postavili smo letvice jako visoko. Već 2014. igrali smo prvo finale u kojem smo doživjeli poraz od Alumnusa. No, to nas nije obeshrabilo. Prvi smo naslov proslavili 2018., pa onda odmah i 2019. Uvijek financijski stabilni, ali i čvrsto na zemlji i uvijek s entuzijazmom bez kojeg bi se sve ovo što radio odavno raspalo.

Ispričao nam je Borislav Vuković nešto o čemu godinama slušamo.

- Ja sam od 1979. u malom nogometu. Bio sam igrač, potom voditelj timova, da ne kažem trener, a onda am postao i radnik u klubu, direktor, zovite to kako hoćete. Međutim, ključno je da sam čovjek koji živi mali nogomet - futsal već 43 godine. Toliko sam godina potpuno "unutra", neću vam ni opisivati što sam sve prošao i što sam sve naučio. Hrvatska - nažalost - ima sve manje takvih ljudi, istinskih sportskih djelatnika. Koji imaju dugogodišnje iskustvo i znanje, ali i entuzijizam. Puno klubova takve ljude nema. Mi ih imamo, ja ih samo predvodim. Kao što nas je sve zajedno Mijo Pašalić počeo predvoditi na drugi način kada se bio uključio u rad kluba.

Kako uspijevate na parketu toliko godina imati momčad sposobnu pobjeđivati?

- Kada smo ulazili u ligu te 2012. imali smo u momčadi pregršt mladih, domaćih igrača. Imali su 20 godina i veliku ambiciju. Oni su i danas tu, barem neki od njih. Nisu naši najbolji igrači, ali donose posebnu

emociju, poseban karakter koji prenose na ostale igrače. Ne možeš se kao igrač Novog Vremena ponašati nedostojno imena kluba, to ti danas jako iskusni dečki neće dozvoliti. Oni su i zvijezde u Makarskoj, njih djeca obožavaju. Ta generacija Bašković, Vuković, Herceg, Kazazić, pa tandem Osredkar - Bajrušević, predvođeni trenerom Teom Strunjom postavili su radom i srcem nevjerojatne temelje, sinergiju s navijačima, kakvu malo tko doživi tijekom karijere. Dovodili smo i Brazilce koji su klasom radili razliku, ali sve na temeljima te skupine čudesnih igrača i ljudi.

U Makarskoj Novo Vrijeme ima poseban status i među navijačima?

- Uvijek imamo dobro popunjenu dvoranu, od 800 do 1000 ljudi, posebno kad dođe doigravanje ili finalne utakmice. Naš je kapacitet 1030 stolica, ali u finalima zna biti i 2000 ljudi u dvorani. Ne pitajte me kako je to moguće.

Prošli ste sezonu završili s rekordnim dosezima, a u nju ste ušli s dosta neizvjesnosti?

- Mijo Pašalić se maknuo s pozicije predsjednika, te smo maknuli APFEL kao dodatak našem imenu. Mijo je procijenio da je došao trenutak za promjene. Došli su novi sponzori, novi igrači, novi ljudi u klub. Svi su oni donijeli puno dobrog i nove energije, ali opet sve na temeljima koji su davno sazidani. Mijo nije predsjednik kluba, ali živi za taj klub kao da je njegovo dijete. To je ono o čemu vam pričam kad govorim o sportskim radnicima i

Idemo u osnivanje Udruge futsal prvoligaša

Futsal je sport koji u Hrvatskoj već dugo traži svoje mjesto pod suncem. Dvorane u Dalmaciji, pa i Zagrebu su odlično popunjene, klubovi se trude, rade ozbiljno, ali lige nije napravila iskorak kakav se očekivao.

- Kad je HNS potpisao TV prava za sljedeće četiri godine, 10 klubova iz SuperSport 1.HMNL dobilo je 500 tisuća kuna. Ne po klubu, nego ukupno 500 tisuća. Toliko inače dobije samo jedan drugoligaš u velikom nogometu. Mislim da ne trebam na tu temu više ništa reći. Sada ćemo osnovati Udrugu futsal prvoligaških klubova. Nećemo voditi natjecanje, nismo tu nadležni, niti je želimo, ali možemo osnovati marketinški pool koji će pribavljati novce za ligu i klubove, promicati je, osmišljavati nove stvari, ići u korak s Europom... To je naša želja. U mnogim futsal klubovima postoje ljudi s idejom i energijom, idemo nas sve zajedno staviti na jedno mjesto i dokazati svima da se stvari mogu pokrenuti.

I HNS je prihvatio neke stvari koje su dobre za budućnost futsala.

- Kadeti i juniori napokon će dobiti

jedinstvenu ligu na razini Hrvatske. U njima će participirati po 12 klubova, koji će u nju ući kroz regionalne kvalifikacije. Tako bi naši mladi igrali utakmice od 1. listopada o 1. lipnja, a ne kao do sada samo u zimskim stankama kada nema velikog nogometa. To je važan iskorak, rekao bih najveći preduvjet da futsal proširi bazu igrača, ali i da kroz tako dugu i ozbiljnu sezonu pripremi i osposobi djecu da lakše izrastu u vrhunske futsal igrače.

Kamo ide futsal u Europi?

- Portugalci i Španjolci su napravili čudo u svojim ligama. Talijani nisu loši. U Njemačkoj su futsal klubovi napokon stvorili ligu na nacionalnoj razini, imaju futsal Bundesligu. U Francuskoj futsal doživljava ozbiljan iskorak. UEFA futsal još uvijek ne doživljava onako kako bi trebala. Mi ako izborimo Elitnu rundu dalje od toga ne možemo, jer nakon četiri skupine s po četiri momčadi odmah slijedi završni Final - four. Nema četvrtfinalnih utakmica. A na Final - four mogu samo odabrani klubovi, njih nekoliko koji imaju budžet između 10 i 15 milijuna eura.

entuzijazmu. Nije bitna funkcija, bitan je samo klub i nema tog što nećemo napraviti da klub bude bolji. Puno novih ljudi, nekoliko novih igrača, novi trener Ivan Božović, koji je došao iz Kragujevca. I onda je krenulo. Uzeli smo Kup, uzeli smo prvenstvo u nevjerojatnim ogledima s Pulom, najdramatičnijim u povijesti lige. Uzeli smo i Superkup koji smo napokon pokrenuli. Prvaci lige bili su i naši juniori, a samo su kadeti zapeli u polufinalu.

Makarska će od 25. do 30. listopada ugostiti jednu od skupina Glavne runde futsal Lige prvaka. U za Hrvatsku povijesnom trenutku jer ćemo na turniru imati dva predstavnika - Novo vrijeme i Stanoinvest Futsal Pula.

- Čeka nas istinski spektakl. Sporting je veliki favorit, već 10 godina najbolja momčad u Europi. Portugalci su prvaci svijeta i Europe. Veliki je doseg Sportingu zabiti gol. Ayat iz Kazahstana je fantastično dobar, ima čak pet Brazilaca. Kazahstan kao država stoji iza futsala. S njima otvaramo turnir, mnogi se odmah ne snađu kad uđu u "grotlo" koje ih dočeka u dvorani. To je naša šansa. No, realno ćemo se mi i Pula boriti za treće mjesto koje vodi u Elitne skupine Lige prvaka.

Novo Vrijeme će svoje napraviti. Ne zato što Borislav Vuković ili aktualni predsjednik Kristijan Dugandžić u to vjeruju, nego zato što to rade već godina. Na jedan poseban način, koji toliko odudara od hrvatske sportske stvarnosti. I zato jesu toliko dobra priča...

ŠTO RADE TRENERI KAD NE RADE?

Mladi i ambiciozni trener Ivica Landeka ispunio je ljeto i bez posla u nekom klubu

UPIJAO SAM TRENINGE IVANA JURIĆA

“

Primjer Marija Kovačevića
može biti putokaz za sve
mlade trenere

”

Uvijek je zanimljivo sresti trenere koji su bez posla. Opušteniji su, nema pritiska,

nema stresa koji klupa donosi sa sobom. S druge strane - nema ni posla. Što opet nije ugodno, posebno ako si tek na početku karijere. A Ivica Landeka (43) nije baš na samom početku karijere, vodio je Kustošiju i Rudeš, ali trenerski je jako mlad.

Pa, gospodine Landeka, što radi trener koji je bez posla?

- Učim i završavam za Pro licencu, ciljano obilazim neke trenere i gledam njihove treninge, gledam jako puno utakmica uživo, a na internetu opet postoji pregršt materijala koji trenerima mogu biti iznimno korisni. Tko želi, može po cijele dane učiti i uvijek će biti novog gradiva.

Idemo ipak redom. S Rudešom ste napravili odličan posao u Drugoj HNL. osvojili drugo mjesto i podnijeli ostavku. Zašto?

- Kada smo moj suradnik Mario Jurić i ja preuzeli Rudeš, dogovor je bio da tijekom sezone afirmiramo što je moguće više mladih igrača kojih je bilo puno, te da pokušamo igrati dobar nogomet. Skromno ću reći da smo u tom planu uspjeli daleko iznad svih predviđanja i Rudeš je došao do toga da se s Varaždinom bori za naslov prvaka. I onda se dogodi jedna lošija utakmica, jedan poraz i sve padne u vodu. Osjetiš da si izgubio povjerenje ljudi koji odlučuju u klubu. A kad nema povjerenja, jedino što možeš je razići se, jer nema smisla raditi u takvom ozračju. Treneru ili vjeruješ ili ne vjeruješ. Kao i trener igraču. Ili ćeš stati iza njega ili nećeš.

Rekli ste kako ste ciljano gledali neke trenere i njihov rad?

- Bio sam u Austriji na pripremama Torina kojeg vidi naš Ivan Jurić. I pomno iz prvog reda upijao sve njegove treninge. Jurić

neupitno pripada krugu mladih trenera koji nadiru a već su na velikoj sceni i koji imaju iznimno moderne poglede na nogomet. I puno toga sam vidio.

Što vas se najviše dojmilo na Jurićevim treninzima?

- Intenzitet je dosta jak, ali treninzi su iznimno raznovrsni i dinamični, nema praznog hoda i vidi se da igrači vole takav način rada, bez obzira na to što je naporan. Međutim, posebno je dojmljivo gledati kako Jurić od njih "pravi" igrače koji moraju prihvatiti 100-postotnu odgovornost u igri. Dakle, svaki njegov igrač u fazi obrane ima suparničkog igrača koji je samo "njegov" i mora ga ispratiti gdje god ovaj bio i što god radio. To je iznimno zahtjevno, takav pristup ima malo trenera u svijetu, ali Jurić ga primjenjuje i ima dobre rezultate i odličnu reputaciju.

Razmišljate da i vi preuzeti takav način igre?

- Određene segmente svakako, iako sam dosta toga kroz naše treninge već primjenjivao. Nisam ipak sklon tome da igrači do kraja u svakoj situaciji imaju takvu obrambenu odgovornost. Više sam za preuzimanja u nekim situacijama. S druge strane, visoki pritisak i snažan intenzitet igre nešto su što uvijek tražim i od svojih momčadi. Mislim da je nogomet već danas otišao u tom smjeru da drugačije i ne možeš.

Mogu li drugoligaški igrači izdržati takve zahtjeve?

- Po meni mogu. Mogli su to i dečki u Kustošiji i u Rudešu. Ne svi, ne možda odmah, ali kroz vrijeme su se privikli i imali

smo dobre rezultate, do kojih smo dolazili kroz jako dobre igre.

Nadigrali ste proljetos Varaždin, bilo je 3:0 u Rudešu, a Varaždin je danas hit HNL-a?

- Moglo je biti i više od 3:0, baš smo ih nadigrali i to kroz igru. To mi je i danas satisfakcija za rad u Rudešu. Taj Varaždin je protiv nas igrač s osam igrača koji su i danas starteri. A mi ih tako nadigramo.

Vaš kolega Mario Kovačević napokon je dočekao priliku u elitnom hrvatskom razredu i odmah je hit trener?

- Varaždin je stao iza njega i on je to radom vratio. Nije se uplašio onoga što donosi elitna liga. Nije ljetos tražio 10 pojačanja kako su mu mnogi sugerirali, tražio je ih je samo nekoliko. I odlučio je ostati svoj te igrati nogomet kako ga vidi, a ne kroz bunker tražiti ostanak u ligi. I svaka mu čast, gledam Varaždin s oduševljenjem. Mislim da je njegov primjer put za svakog od nas mladih trenera. Vjerujem u svoj rad, u svoju nogometnu filozofiju i vjerujem u svoje igrače.

Vi ste imali ponuda u međuvremenu?

- Jesam. Zvala me Kustošija, još jedan drugoligaš, te Posušje iz BiH. Nisam nigdje osjetio da je to projekt u kojem bih se kao trener mogao nastaviti razvijati. A ne želim raditi samo da bih radio i uzimao plaću. Radije ću gledati Jurićeve treninge, kao i treninge nekoliko hrvatskih klubova, odnosno trenera da ih sada ne nabrajam, te ulagati u sebe. Vjerujem u sebe i samo tražim sredinu koja je zdrava i koja će vjerovati u ono što radim. Mislim da to doista nije previše s moje strane.

**POSTANI
ČLAN HUNS-A!**
S NAMA JE SVE LAKŠE!

ASPIRA®

**ČUVAJMO
ŠPORTSKA SRCA**

LIFE POLIKLINIKA